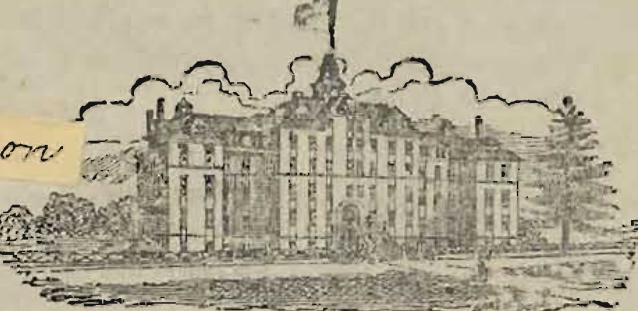

Prof. L. Larson

PACIFIC HEROLD.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 34

Parkland, Washington, 25de August 1901.

Ute Aarg.

Korn i Hus.

Stormen jog,
Og Regnen slog,
Og Sæden gik i Leie,
Lagde sig langs Forden lapt
Hil vansklig at meie.

Skyen veg.
Og Neg veb Neg
Om sider bob i Trave.
Da der skulde sjores ind,
Kom aller alt af Lave.

Dag paa Dog
Med Tordenbrag
Det pistler ned og Myller;
— Brud da frem, du hjerte Sol,
Og red den rige Mylder!

Bonden gaar
Med Hagl i Haar,
Mens Hjertet i ham fuller,
Flytter paa de vaabe Als
Og mod vor Herre muller.

Als og Mand
Staar halvt i Vand,
Alt meget vil der spildes!
Mangt et Baand maa loses ov,
Og mangt et Neg maa stilles.

Dog til sidst
Med siden Brist
Der løbhos lan og høres,
Blest og Sol gjor fælles Sag,
Og alle Hønder rores.

Fulde Dæs
Gjor høie Høes,
Alt under Sang og Drallen
Niven gaar i Pigehaand
Til lyssig Bisletvalden.

Men om Land
Fra Mand til Mand
Det gaar med Hovedrysten:
Kornet vil vi vel i Hus,
Men vansklig var Høsten.

Dog er der en, som har det værre
Med sine Neg at saa i Hus,
Dy demme eng vur Herre!

Vi lastes om i Dagnets Hus
Og gaar som Sæden lapt i Leie
For dore Øysters vilde Sua.

Og naar om sider vil os neie
For ham og for hans storke Haand,
Og give os hos ham i Pleie.

Og naar i Ejærighedens Baand
Van flotter de forlomne Sjæle
Og la'er i Lykken Sol os doele
Og aander paa os med sin And:

Da er vi snart igjen et Bytte
For vantro Hovmods Negn og
[Must; Guds Sol var os til lidet Nyttie.

Naar da som Matrens haade Dust
Vi er paa Veien til at drukne,
Og under Evilens folde Lyn
Blodhernen i os ved at ringue,
Et skørrende halvverdig Syn!

Da maa sin arme Host han sløjte
Og lade sine Engle flytte
Neg efter andet maa sonit om
Fra sløst Smil og Mæsæde
Til Tiggergang og Taarevæde,
Fra Rigdom og til Fattigdom,
Ja standom ubonhørlig stille,
Og gjerne sammen være vilde,—

Alt for sin Sjælsbst at værge,
Alt for det dyre Als at bierge,
Alt for at faa sit Korn i Hus.

— O, Herre, du, hvil Arne er
[Inægtig,

Trobs Regnens Ely og Stor-
[mens Sud

At gjore spædest Sjærne vøgtig;
Som med et Pust fra Naadens

[Himmel
Kan lønne af din saldne Brimmers

Forseng'lighedens valne Slim-
[mel;

Som bruget vaade Sol og Storm
For os at fri for Rust og Ornu,—

Gjor du os troende og glade
Og fast engang os til din Lade!

En forvildet, men gjens- funden Søn.

Et Par troende Mætesfolk, der ikke
var fremmed for Mennens Magt, havde
allerede længe baaret sin Son paa sine
bedende Hjertet. Sonnen, der allerede
som Dreng havde været høist egenstaa-
dig, og desværre var blevet til en
ugadelig Ungling, beredde sine For-
ældre megen Sorg og Kummer. Der-
til kom den smertelige Bevidsthed, at
deres eget Barn, ved sin ugadelige
Vandel gjorde, at Kristi Navn blev be-
spottet af andre ugadelige, der betragede
Sønnens Forvildelser som et Be-
vis imod deres dommen. Den uhy-
delige Ungling vilde ingen Strafer
have for sine Udenstader; Hjemmet
blev ham snart for suverent, og han
forlod det pludselig, uden at nogen
vidste, hvori han gik. Forst langt
om længe erfarede de bedrovebe For-
ældre, at han i sine twileste Nojsæ-
versers Tummel havde sagt og fundet
en Tilslugt som Matros ombord i et
Skib.

Men den trofaste Herre, som aldrig
glemmes de forvildede Faar, gik ogsaa
efter denne forvildede, indtil han fundt
ham. Allerede den første Reise blev
et betydningsfuldt Vendepunkt i hans
Liv. I en svær Storm, staar han en
Dag ved Skibets Rælling, og idet han
udsider en frugtlig Gudsbespotelsse
tuber han Vigevegten og — falder
over bord. Med det allerstørste Besvær
livedes del Mandslabet at faa ham
reddet fra Havets vilde Bolger; da de
tom hen til ham med Nedningsbaaden,
var han tilskyndende ud af Livet. Man
anvendte alle Forseg paa at bringe
ham tilbage igjen; men de syntes frug-
tlose, og Skapteinens saavel som
Mandslabet havde allerede opgivet
Haabet, da den forulykede viste Livs-
tegn. Ved forstillelige Midler sagde
man at oplive den junge Livskunke, og
det lykkedes. Den, som man havde

kræft, der syntes at spotte enhver ud-
holdt Anstrengelse og Moje, udraabte
han med udsigelig Glæde: „Jesus
Kristus har frelst mig!“ En Lid gif-
hen,inden han kunde give ugen Fort-
tæring om, hvad der var foregået
med ham, medens han hjæmmede med
Doden. — „Paa en Gang,” saa fortæ-
alte han endelig, „medens jeg laa i
Bolgerne, foreløm det mig, som om
alle mit Livs Syndet trædte frem for
 mig. Jeg erkendte i Herrens Lys
min forsvindelige Brøde! Uden noget
Haab om at blive reddet, stænkte jeg
med Forsvindelse paa min orme Sjæls
elendige Tilstand og paa den Guds
Brøde, der ventede mig. — Da opdug-
tede pludselig i min Sjæl midt i min
Angst og Ros et Ord, som min Fader
saa ofte haade gjentaget: „Det er en
troverdig Tale og aldeles værd at au-
nammes, at Jesus Kristus er kommen
til Verden for at gjøre Syndere saltige,
blandt hvilke jeg er den svake.“ — I
det øjeblik, da den frugtligste Dobbs-
fare truede mig, aabenboreden den Herre
Jesus, Guds Son, sig for mig som
den almægtige Fræsler, hvis dyrebare
Blod renser fra al Synd. — O, her
fandt min Sjæl et Tilslugtssted! Nu
vidste jeg forvist, at jeg var reddet og
denne Trofaring ledsgæbes af en
Fred, som forjagede enhver Dødsangst,
— der var forlod Bevidstheden mig.“

Og at denne underbare Omvendelse
midt ube paa Havets vilde Bolger, ikke
var ugen rom Indbildung, beviste
hans senere Liv. Han vendte snart
tilbage til sit Hjem og blev med ube-
strivelig Glæde og Lovprisning til
Herren mædningen af sine Forældre,
som han havde forarsaget saa megen
Sorg og Kummer. Nu er han selv et
levende Blæse, og som en agtet og er-
hævet Prædikant forsynder han for
 sine Brødre det Evangelium, som er
„en Guds Kræft til Saliggjorelse for
hver den, som icor.“

Forældrenes Bonner var ikke glemt
af Herren, men børhorte, og Glæden
han gabuet sine Dine, og med en
blev stor i Forældrenes Hjertet og i

den frestes Hjerte, men stort i Himmelten blandt Gud og hans Engle! — Hjere Læser, kanste du har bedende Vorældre, som baglig ligger paa sine knæ for Maadens Throne og anraader Herren om Frelse for sin forvælbede Son eller Datter, — eller du har bedende Ørn, som anraader om sine Vorældres Frelse! O, maatte du komme det ihu; tank ille alene disse beder for dig, men alle Guds Born paa Jorden beder for dig, ja, den Herre Jesus selv siger til sin himmelske Fader i Joh. 17, 20. „Men jeg beder ikke alene for disse, (Apostlerne) men ogsaa for dem, som formedels bereet Ord skulle tro paa mig.“ Altsaa Jesus har bedet for dig, ja han har gjort mere, han har lidt for dig, han er død for dig, og derved, (om du har Eng for den) berebet dig evig Frelse.

Lad nu dette Blod, Jesu Kristi Guds Sons Blod, som raaber vedre end Abels Blod, saa raabe ind i din Sjæl, se, det rønt for dig o Sjæl, for dine Synder; kom og lad ham få reddet dig, forend Dodens Havsbolger liller sig over dig. — Hør nu Nedningemandens Raab: „Gud vil ingen Synders Død, men vil at Shaderen skal omvende sig og leve.“ Synder! Synder hør i Dag; begynd at bede til Gud, og hør op med at bede til Djævelen, — Herren går efter dig, lotter drager og falder paa dig, vil du blive en gjenfunden, som denne Mand blev?

Sigurd Slembe.

Fortsættelse.

Sigurd Slembe-degn sælde siber syd til Danmark, og der druknede en mand af hans Stib, som hed Kolbein Torkjotsson fra Batalder; han var i ejerbaaden, som var bundet til stiben, og de sælde sterkt. Sigurd led sit brud, da de kom syd, og han var en vinteren i Aalborg. Men sommeren efter (1138) for han og Magnus nord-est med syv stibe, og de kom uventet om natten til Lister og lagde til land med sine stibe. Det hændte de Ventein Kolbeinsson, kong Ingess hirdmand, en meget hjel mand. Sigurd og hans mænd gif op der først paa natten og kom overat øver dem og omringede huset og vildte sætte ild paa gaarden; men Ventein kom sig ud i et bur med hærskæder og vel rustet med våben; han stod indenfor borten med dragei sværd og havde sjold foran sig og

hjelm paa hovedet, han var da rebe til at verge sia; doren var temmelig lav. Sigurd spurgte, hvorfor de ikke gik ind.

De svarede, at ikke en havde nojen lyft dertil. Men mens de talte mest om dette, løb Sigurd ind i huset forbi ham. Ventein huggebe efter ham og trak ham ille; siden vendte Sigurd sig imod ham, og de slæbte hug med hinanden, inden Sigurd dræbte ham og bar hans hoved ud i sin haand. De tog alt det gods, som var paa gaarden, og for siden til sine stibe. Men da long Inge og hans venner spurgte Venteins drab, og tilslige Kolbeinsonerne Sigurd og Gyrd, Venteins brødre, da sendte longen soll ud imod Sigurd og for selv og tog stibet fra Haalon Pungelta Paalson, datterson af Aelok Erlingsøn paa Sole og isoldebarn af Haalon Mage; Inge drev Haakon op paa land og tog al deres fragt. Ind i fjorden undkom Sigurd Stork, son af Eindride i Gautdal, og Eirik Høl, hans broder, og Andres Rjeldeskit, son af Grim fra Vest. Men Sigurd og Magnus og Torleiv Skjappa sejlede med fem stibe ude i sjøers nord til Haalogaland. Magnus var om vinteren i Bjørks høg Vidkunn Jonsson. Men Sigurd højede stavnene af sit stib, huggede hul i det og fænlede det ned i det inde af Wessjorden; men om vinteren sat Sigurd i Tjalsbund paa Hinn, der om heder Gljuvraffjord. I det inde i sjorden er det en hule i berget; der iab Sigurd om vinteren med mere end 20 mænd, og de satte noget for hulen dor, saa at man ikke kunde se hulen fra sjøen. Disse flossede kost til Sigurd om vinteren: Torleiv Skjappa og Einar, son af Aggmund af Sand og af Sudrun, datter af Einar Areson af Reykholar. Det er sagt, at den vinter lod Sigurd Finnerne gjøre sig tilstede inde i fjordene, og de var bundne med senor og ikke en spiger i dem, men vidjer for lueer, og tolv mænd roede paa hver side. Sigurd var hos Finnerne mens de bagede fluterne, og Finnerne havde der ol og gjorde gjæstebud for ham. Siden bad Sigurd dette:

Godi var det i gammen,
det glæde ni dral
og gramens glæde son
git imellem bænkene.

Det storted' ei der gammen
ved gammens driftsen;
den ene der den anden
som andensieds glæbed'.

De sluter var saa rasse, at intet stib tog dem paa vandet. Saal som det er kæbets:

Faa lan folge
furubaab haalsigst;
under setset svæver
senebundne stib.

Men om vaaren for Sigurd og Magnus sydover med de to sluter, som Finnerne havde gjort. Men da de kom til Baagar, dræbte de der Svein prest og hans to sønner.

Sigurd flyrede da syd til Ullar, og der tog de Viljalm Skinnare, — han var long Sigurds lendermand — og Toraalde Kjæst og dræbte dem begge. Derefter for Sigurd syd langs landet og mødte syd ved Byrda Sigralar Glæserova, da han for nordover fra kaupangen, og dræbte ham. Men da Sigurd kom syd til Valsnes, mødte han der Svine-Grim og lod hugge den høire haand af ham. Derefter for han syd til Møre udenfor Trondhjemshavn og tog der Heden Haardmæg og Kalv Kringsleie, og han lod Heden komme unda, men de dræbte Kalv. Kong Sigurd og hans fostersader Saade-Gyrd spurgte Sigurds færb og hvad han tog sig til; da sendte de mænd ud for at lede efter ham og gav dem til formænd Jon Kaba, son af Kalv den vrang og broder til Jvar bislop, og Jon prest Smyrel. De satte sine mænd paa Reinen, som havde to og tyve mænd og var det snæreste stib. De for at sage efter Sigurd, men fandt ham ikke og for tilbage med liden hæder; thi soll siger saa, at de saa dem, men ikke turde legge imod dem. Sigurd for derefter syd til Hordaland og kom til Herdla; der havde Einar Lare-Paalson en gaard, men han havde føret ind i Hamarsfjorden til gangbætting. De tog alt det gods, som var paa gaarden, og ellingsstib paa 25 rum, som Einar eiede, og hans fire vintre gamle son, som laa hos hans arbeidskarl; nogle vilde dræbe gutten, ande have ham bort med sig. Arbeidskarlen sagde: „Ille kan I have nogen glæde af at dræbe denne gutten, og ingen nyhte har I af at sage ham bort; dette er min son, men ikke Einars.“ Og efter hans ord lod de gutten blive efter, men for selv bort. Men da Einar kom hjem, gav han arbeidskarlen gods, som var to ore guld værd, og talte ham for hans paafund og lovebe, at han altid skulle være hans ven. Saal siger Eirik Oddson, som fortæller dette

frasagn, at han hørte Einar Paalson i Bjaargyn fortælle om dette. Sigurd for derefter syd langs land og helt øster i Vilen, og øster i Ekvilder træf han Finn Sande-Ulvson, som for at læve long Jages landskylb, og løb hænge ham. Siden for de syd til Danmark.

Bilverjer og Bjaargynsmænd sagde, at det var usommeligt, at long Sigurd og hans venner sad rolige nord i kaupangen, omend hans faders bane-mænd for alfarveien udenfor Trondhjemshavn, men long Inge og hans mænd sad i fare øster i Vilen og vagede landet og havde holdt mange slag. Da sendte long Inge nord til kaupangen et brev, som det stod disse ord i: „Kong Inge, son af long Harald, sender Guds og sin hilsen til sin broder long Sigurd, til Saade-Gyrd, Aggmund Sviste, Ottar Birting og alle lendermænd, hirdmænd og husstarler og hele almuen, føle og usæle, unge og gamle. Alle mænd hænder de vanskigheder, vi har, og vor ungdom, at du talbes sem vintre ganmel, men jeg tre vinre; vi kan ikke komme nogen vei uden at vi faar hjælp af vore venner og gode mænd. Nu viles det mig og mine venner, at vi staar vores begges fare og nod nærmere end du og dine venner. Gjor nu saa vel, at du farer til mig som snarest og med saa mange mænd, du kan, og lad os begge være sammen, hvad som end kan hænde. Nu er den vor bedste ven, som raader til det, at vi altid er saa enige som muligt og holder mest sammen i alle deler. Men hvis du drager dig unba og ikke vil endnu fare efter min trængende budsending, saaledes som du for har gjort, maa du gjøre dig rede til det, at jeg vil fare intob dig med min hær, og da faar Gud sliste mellem os. Thi ikke kan vi have det længere saa, at vi sidder med saa megen omloftning og hærslyke, som her trænges for uretids skyld, men du tager halvdelen af al landskylb og andre indtægter i Norge. Lev i Guds fred.“ Da svarede Ottar Birting: han stod op paa tinget og talte:

„Det er long Sigurds tale ot svare sin broder long Inge, at Gud talle ham for hans gode hilsen og saa for det stræ og den' miste, som han og hans venner har i dette rige til begges far. Og om end noget synes urha strid i lang Ingess ord til sin broder long Sigurd, har han dog i mange ting stor aarlag til sin tale. Nu vil jeg kundgjøre mit sindelag og høre, om

long Sigurds efter andre stormenens vilje fulger med det, at din, long Sigurd, skal ruse dig og den her, som vil følge dig, for at verge dit land, og fare m. d. saa stort følge og saa snart, du kan, til din broder long Inge, og hver styrke da den anden i alle gavnlige ting, men den almægtige Gud syntede eder begge. Nu vil vi høre dine ord, lange." Peter, Saude-Ulls ssn., bar long Sigurd paa tingen, han som siden fik navnet Peter Byrdesteine. Da sagde long Sigurd: „Det skal alle mænd vide, at hvis jeg skal raade, vil jeg fare til min Broder long Inge saa snart, jeg kan." Men der talte nu den ene efter den anden, og hver tog fat paa sin vis, men alle endte sin tale paa samme vis, som Ottar Birting havde svaret, og det blev da afsluttet at styrne her sammen og fare efter i landet. Siden var long Sigurd øster i Bilen og mødte der sin broder long Inge.

(Sluttes i næste Nr.)

55. En alvorlig Prøve.

1 Maj. 42, 25 — 43, 10.

Jøfess Brodre drog med hornet, som de havde fået, hjem til sin Fader. Allerede paa vejen fandt en af dem Pengene for hornet overst i sin Taske. Og da de hjemme komte sine Søstre, fandt de alle sammen sine Pengeknuder i Søllerne. Derover blev de meget forstærkede. Nu måtte Egyptens Herre holde dem for Tyve og Bedragere. De erhiede deri Guds Tugtelse, idet de sagde: „Hvad er det Gud har gjort imod os?" Jøfes havde til Hensigt at fremlæde en saadan Størst, idet han gav Besaling til, at man skulle give hans Brodre høres Penge tilbage i deres Sælle. Deres forrige Ujerning skulle gaa dem endnu dybere til Hjerle. Deres Vod var endnu temmelig svag. De havde vistnok besjendt sin Syd for Gud — de vidste jo ikke, at Jøfes forstod, hvad de talte med hverandre — men ikke ikke endnu at tilstaa for sin Fader det onde, de havde gjort mod Jøfes. Saaledes forstærkede og tigter Gud Synderen osaa efter hans Omvendelse, for at han bedre og bedre skal erlænde sin Syd og onde Tilbøjelighed og tage til i Græsindelsen af Maaden og i Troen. Ti Græsindelsen er i Begyndelsen ofte meget lidet. Den første Græs af Auger saa vel som af Troen ganske let blive slukket ud i jorden.

Derfor maa Guds Haand arbeide videre paa den omvendte Synder.

En lang Tid efter, da hornet var forstørret, bad Jakob sine Sonner atter at drage til Egypten og hjælpe lidt Føde. Men de vilde og kunne ikke komme igjen uden at have sin Broder Benjamin med. Egyptens Herre havde forlangt, at de skulle bringe sin ungste Broder med sig. Dermed ville Josef prove dem. Af deres Forhold mod Benjamin ville han se, om de nu virkelig var anderledes end før, da de lastede sin Broder Josef i en Grav og solgte ham. Og det var nu ogsaa deres sulde Alvor at tage godt Vare paa Benjamin under Reisen. Ruben og Juda indestod for, at de vilde bringe ham uafslit tilbage. Sond ved har ogsaa nødvendigvis Bodens Frugter til Holge. Gud vil og venter af den omvendte Synder, at han netop i de Snyller, hvori han har synget, viser Omvendelsen, at altsaa f.eks. den, som har været haard og grusom mod sine Brødre, nu skal være mild og barmhjertig og beslute sig paa Broderkærlighed.

Det er et betydningssuldt Ord, Josef indskærvede sine Brødre: „J skal ikke se mit Ansigt uden eders Broder er med eber." Benjamin stod Josef nærmest. Han var ogsaa en En af Sætten. Han var ligesom han opvokset i Guds frygt. Han vilde han se igjen, han skulle ogsaa staae sine Brødre Adgang til ham. Det er en Fremgangsmaade, som ogsaa gjælder blandt Menneslene, at en ubetyglet Mand, en Konges Ven og Hudsling, udvirker for en skyldig Kongens Kunst og Maade. Og det er et svagt Villede paa aandelige, himmelleste Ting. Vi støtter Syndere kan ikke komme for Guds Ansigt, for Himmelens og Jordens Hr. kan ikke bede til Gud, dersom vi ikke bringer vor Broder, den uskyldige og ubesmittede Jesus, med os.

Kristus er vor Mægler og Forbedrer hos Gud. Vi har nu Fred med Gud og en fri Adgang til hans Maade, men alene ved vor Herre Jesus Kristus.

Uddrag af Stanwood Menigheds Historie.

1) Den første Beretning om den nu elskerende norske luth. Menighed i Stanwood er, at et Møde holdt „Menighedsmede" holdtes i Knut Larsens Hus den 9de August 1876.

Hornmand for Mødet var Pastor for \$25.

Lauritz Carlsen, Sekretær O. B. Iversen. Paa dette Møde antoges et ni Paas. Carlsen fremlagt Udlæg til en Menighedslofstitution i ni Paragrafer.

Man kunne dog ikke paa dette Møde finde et passende Navn for Menigheden, men besluttede at vente dermed til næste Møde. Derfor blev § 1 af dette Udlæg uskyldstændig og er det den Dag idag.

Udlægget undertegnes af Past. Carlsen, og følgende Settere n. milig: Knut Larsen, O. B. Iversen, N. P. Leque, Carl Christensen og A. Danielson. P. Gunderson var ved Sygdom forhindret fra at være tilstede.

2) Det næste eller andet Møde holdtes den 12de Mars 1877 med Past. G. Christensen som Formand. Nu optoges i Menigheden Peder Gunderson, Fredrik Medtling, Ole O. Liabo og Iver Bjerle. Paa dette Møde besluttedes: Menighedens Navn skal være: Stillquamish norrøn lutheriske Menighed. En Komite bestaaende af Christensen, Iversen og Leque blev valgt til at saa istand en fuldstændigere Konstitution. Her blev de første Trustees valgt nemlig: Iver Bjerle, Peder Gunderson og O. B. Iversen. Hr. N. Leque blev valgt til Kirkesanger.

En Komite bestaaende af K. Larsen, F. Medtling og Danielsen blev valgt til at undersøge og foreslæg et Sted til Gravplads. Past. Christensen lovede at hæjne Menigheden 8 Gange om Året.

3) Paa 3die Møde den 24de Juni optoges følgende: Iver Furnes, Sven Jørgensen Sandland, Sivert Brechhus, Nils Gice, Sven Johnson Stenssem og Anund Johnson Binger. Komiteens nye Udlæg til Konstitution blev antaget; og Gravpladskomiteen beredte, at den havde valgt en Plads paa Wm. Hunts Land.

4) Paa Møde den 16de December 1877 optoges Matran og Arne Olson.

I Protokollen fra et Møde den 10de Juni 1878 med Hr. Junes som Formand tales om et Breve fra Formand B. Stoen uden dog at nævne d. 18. Jæphold, men her blev det besluttet at give Kirkeraadet Fuldmagt til at talde en Hjælpeprest for Past. Christensen. Iggesaa valgtes en Komite til at undersøge Skjøb af Lot for Kirken i Stanwood.

Komiteen rapporterede den 16e Juni 1878, at en Tomt funde skjøbes for \$25. Det blev besluttet at hæve lemmer oppe ved Stillquamish River

den og lade Mr. Erne holde Døb paa den indtil Menigheden blev indkorporeret, saa den kunne holde Gjendom.

En stue 24x36 og 12 Hød høi blev sluttet es bygget til et kostende af \$300. Bjørn stømteen, Matran, Furnes og Erne tilbød sig at bygge Kirken uden Betaling, hvilket blev med Tal modtaget.

5) I Anledning af et Hald, som kom til Past. Christensen fra Nez Perces Co., Idaho, og som blev forelagt Menigheden, besluttedes: Menigheden vil paa ingen Maade give sig paa Past. Christensen, untagen Guds Riges Fremme skulle forde det, eller hans egen eller hans Families Omstændigheder skulle tale derfor. Derfor overlaedes det garnile til ham selv at bestemme sig i den Sag." Menigheden tillader, at Past. Christensens Hjælpepræst ansættes som fast Prest i Portland, Oregon.

Forind den paabegyndte Kirke lunde blive færdig, besluttedes at holde Gudstjenesterne ved selve hos Iversen ved Stanwood og oppe ved Elven paa Steder, som skulle bestemmes fra Tid til anden.

6) Paa Menighedsmede først den 13de Jan. 1879 nævnes Pastor Jørgensen som forretende Prest og saa ejennem Gunteren Bested fra Past. Christensen om, at han maa lade sig til som fast Prest, da han selv kom til at reise til Idaho. (Enghostes 1878 blev Past. Jørgensen indkørt her af Past. Christensen som hans Hjælpepræst.)

Den 2den Juni 1879 valgtes en Komite til at udfærdige Kaldebrev til Past. Jørgensen som fast Prest. Dette Hald blev af ham modtaget paa Menighedsmede den 1ste Dec. 1879. Da blev det ogsaa besluttet at rydde og indhegne Gravpladsen.

Paa Møde den 17de April fremlagdes en Opsordring til Past. Jørgensen fra Portland Menighed om, at han maa bo i Portland og derafra b. tjene denne Menighed. Her til spredes: „Menigheden tillader ikke, at Jørgensen slutter fra denne Menighed. Den vidste ikke har ikke besværet. Hælere vilde den tilfælde, at Jørgensen tog mere Tid til Portland Menigheds Besjening."

En Komite til at saa Menigheden indkorporeret valgtes den 27de Juni 1882.

Hæltil var her imi en Menighed, men Menighedsprotokollen fra Mødet 8de Mars 1881 melder om, at Møbet melde om, at Møbet

PACIFIC HEROLD,

Udskrif af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

Rev. B. HARSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....	50 Cts
Seks Maaneder.....	25 Cts
Fil Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkel:

Alt bedrærende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den højt i Money order eller lige 50cts. i Salg i brevet.

I En eller To Guds Himmelser modtages også. Men Himmelser på 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Nordiske Meddelelser fra Nordiske Sættelvænter og Menigheder modtages med Tak.

hør dannet egen Menighed og hjælpe gæld har meldt sig ud her.

Med henblik til Religionsskole for Barnene var det i Begyndelsen dogligt besvaret. Men af Protokollen ses, at Past. Jørgensen i 1879 lavede et holde 2 Dages Skole i Ugen, naar han var hjemme, som vistnok ikke var tilfældet, da han var Generalsjefet her ved Nordvestkysten. I 1882 tilbyder Mr. N. Peque sig at lære med konfirmander og Barn paa Sonbage, da ingen Gudslystne holdes.

Hørst i 1886 efter alvorlig Opfordring fra Past. Jørgensen blev der en Forandring derved, at understegnede blev ansat til at holde en Del Skole; men i 1888 fik Menigheden fast Skoleråd ved Rådssættelse af Dr. S. Helle.

Den 11te Jan. 1900 resignerede han og Menigheden har fortvivende ingen fast Lærer.

Efterat Past. Jørgensen var blevet fast Prest, gik Nationen hen lang Tid nogen saa roligt. Menigheden suslede med sin lille Kirke, byggede Præbiskol, panelede og malede Kirken, byggede Galeri og Taarn, støffede Orgel og Menighedens Stolaber fæste Klokketil et kostende af mere end 200 Duk. Jarb. Men besvarede den 31st Mai

1892 haade Menigheden den Saar at ie sin lille Kirke at gaa op i Flammer. Nu kom en Prebellen i Tid over Menigheden. Past. Jørgensen fundt, at han maatte resignere. Indre Agitation i Menigheden holdt daa at sendevisse den. Pastor Idberg blev valget til mislyndig Prest. Han ny Kirke besluttede bygget. De gamle Settere uplod sine Liggendes og alle, som fandt, hjælp til. Døgden blev, at en ny Kirke til en Fonden rejste stønnede og hensigtsmæssigere end den forrige.

En Firemaandskomite valgtes til i Forening med en klænende fra Bispedømmeden ved Norman at forsørge for at faa fast Prest. Efter mange og lange Forhandlinger blev Past. L. C. Hojs i Hutchaven, Wash. enstemmt antaget og valget til Prest. antog Halsder og et fremdeles Menighedens Sjælsorger.

Indgående et ministerielle Forretning i Menigheden fra 9de Aug. 1876 til 9de Aug. 1901:

Tabel 294, konfirmerede 149, komunicerede 1022, øgtenede 37, jordafhæde 52 og Sjalecial 215.

Højet vi ikke har set Tak at opnæse, saa man vil dog mindes Herrens Ord om Sennepstørst og Træt. Stormen har rystet det Større og Ørme har gnæst paa det Stør, men Herren var i Stormen, som illi oplystede, men fælmede den. Livets Stolbe sprængte ved Træts God og lagte hor. til Sejr, som det sit, og med Tak til Gud kan vi sige: bidtil har Herren hjulpet.

Torvald Larsen.
Florence, Wash., Aug. 1901.

Ordination.

Niende Sonbage efter Trefoldighed om Ettermiddagen blev kandidat C. J. O. Nielsen induceret til det heilige Prædikeembede i St. Pauls eng. ev. Luth. Kirke, Oakland, Cal. Ordinationen udførtes af Bispeformand Past. O. Grunberg, som indtrængende lagde Ordinanden paa Hjerte Guds Ord til Kristinerne i 1 Kor. 2, 1-5, idet han fremskøbte 1) Prædikeembedets Hellighed og Heilighed, 2) Det rette Forvaltning af dets Embede. Indgående Præster anførrede: J. A. Anderson, G. M. Sierslund, A. H. Lange og P. N. M. Carlsen. Sidstnævnte opførte Ordinantiselskabet, for at af ham selv fæstnede:

Carl Johannes Otto Nielsen, Son

af Skjært Nielsen og Gustu Marie Klarine Caroline Nielsen født Petersen, er indt den 28de Nov. 1879 i Christianshavn paa Amager i Danmark. Han blev dobbt samme Nat i Martinitskirken den 14de Dec. af Pastor N. V. Grunnet, Prest i den ev. Luth. Kirke i Danmark. I Hjemmet nob han en god og fristelig Opdragelse op kom, da han var 7 Nat gammel, paa Christianshavns almindelige Betalingsstole, men blev allerede et Nat derefter sendt til Realstolen paa Frederiksberg, hvorfra han bemsedes 1890. Sin Konfirmationsundervisning modtog han af Past. N. V. Grunnet og konfirmeredes den 1ste Ott. 1893.

Det stort bevidst, som om hans Studietid nu var forbi, da han af Mangel paa Bidler moatte sluttet og tage ud at arbejde. Til Privatstudiuum var det kun lidet eller ingen Tid at affse; det var ham desfor overstående, da hans Sjælsorger Past. W. Grunnet efter nogen Tids Fortid opfordrede ham til at reise til Amerika, for at studere Teologi. Dette blev også til Virkelighed tæves, at han i Høsten 1897, efter at være opiaet som theologisk Student ved Luther Seminar, afskedtes af Sjælsorgeren i Røbenhavn. Under Forberedelsen var ved Luther Seminar vistledt Lyset til det theologiske Studium mere og mere, idet det gik op for ham, at det var Herrens Wilje, han skulle gaa denne Vej. Det var hans hjertiske Væste efter endt Embedselskolen, at kunne fortrætte med Studiet endnu flere Aar, da han syntes sig at være for ung og var sig bevidst sin egen Mangel paa Engtighed, men saa var ikke Guds Wilje.

Efter at være blevet befundet dogtig til at overtaage det heilige Prædikeembede, ved den fra 20de April til 3de Maj afholdte Embedselskolen, var han nu antaget Råd som Missionsprest i Central California.

Han er sig ikke bevidst, at have bringet af Gud forbudt Bidler, for at komme ind i dette Embede.

Når han nu i Dag fremstiller sig til Ordination, erindrer han sin egen Hjærlighed og Hjærlighed, til at overtaage et joa væsentligt Hvero som Bispeformingen, men først et og alene fra Hjærlæringen til Kristen.

Af inderst Hjærtet toller han Naabens og Barnhjærlighedens Gud, der som en hjærlig Far var ledt og stuet ham fra Baendommen af.

Med inderlig Taknemmelighed min-

des han sine dyrebare Forældre, som trolig have været over ham og altid i deres Baner baaret ham frem for Guds Naabes Trone. Herren besigne og bevare dem paa deres Vandring mod det evige Hjem.

Han tæller hjertelig den norske Spønede for den Offerwillighed, den har udvist mod ham daa i aandelig og timelig Venstre, maatte Gud Herren fremdeles velsigne dette Samfunds Gerning.

I ærhdig Taknemmelighed mindes han sine Lærener her ved Luther Seminar. Al Gatheds Gud f. runde dem Kraft og Styrke, til at varetage deres ansvarsfulde Gerning.

Han mindes også med inderlig Tak sin Sjælsorger, Past. W. Grunnet og det Samfund, som med Gud og Tak til Gud udsendte ham. Han var Gud vare med dem, styrke, bevare og formere dette Sjælsamfund i Danmark, som jo trofast strider Herrens Stræde.

Væglebed tæller han Pastorene D. P. Bertelsen og A. Larsen samt deres Menigheder for alt, hvad de have været for ham. Sine Medstuderende samt Slægt og Venner, som i Raad og Daad have støttet ham bi, skalde han også hjertelig Tak. Gud berare dem alle i sin Raad.

Han berer om denne Menighed og andres Metekristnes Forbund, at Guds Virke må blive til Guds Hjælp og dæreforbis Sjæles Frelse.

Efter Ordinationshændlingen optoges Offer til Indremissionen og Stedets Prest indbad da paa Kvindeforeningens Begne alle og endver af den talrige Forsamling, som var mødt frem, til at ipse hos Mr. Sam Sorenson, hvor et smukt dækket Bord var opstillet i Haven. Det tædte da mange en højgående Stund til Guds Thron om Aftenen fulde begyndte. Ved denne prædikte Past. Nielsen over 1 Kor. 2, 6-10. En Rjønnert Kirkelæst har vist haaf af de tilstæbvere noænsinde øvelser. Plantte da det Indtrykt, den visstelig ikke funderede at gjøre paa enhver, blive til enrigs Velstårelse baade for den Pastens Ejerner, der blev indsat til Ombedet, som for alle de andre, der deltog i den.

A. Goheims Gud give da be ne sin Ejerner af sin rige Raad og Værelse, til med Ecclast at arbejde i det Råd, hvor Herren har sat ham til

Guds Riges Fremme blandt hans
Laudsmænd her i Selskabet.

—n.

„Mig skal ikke flettes“

Ps. 23. „Herren er min Hjælp, mig
skal ikke flettes.“

Mig skal ikke flettes hvile. „Han
lader mig ligge i slygne Grøngange.“

Mig skal ikke flettes Lejlighed. „Han
lader mig sagfælgen til de stille rin-
dende Bande!“

Mig skal ikke flettes Trost. „Han
omvender min Ejde.“

Mig skal ikke flettes Veiledning.
„Han fører mig paa Mætsærbigheds
Veje for sit Navns Skyld.“

Mig skal ikke flettes en Lebsager.
„Din jeg end skal vandre i Dødens
Slygges Dal, vil jeg ikke frigle for
ondt. Thi du er med mig.“

Mig skal ikke flettes Trost. „Ti-
kjer og din Stav, de skulle troste mig.“

Mig skal ikke flettes Næring. „Du
bereder et Bord for mig imod mine
Fiebder.“

Mig skal ikke flettes Glæde. „Du
gjorde mit Hoved fedt af Ølse.“

Mig skal ikke flettes nogen Ting.
„Mit Væger flyder over.“

Mig skal ikke flettes nogen Ting her
i Livet. „Bisseligen, godt og Mi-
flundhed skal esterjage mig alle mit
Livs Dage.“

Mig skal ikke flettes nogen Ting i
Evigheden. „Jeg skal blive i Herrens
Hus en lang Tid.“

39. Undrider du Edgmen af dit Hus?

En kristelig Husholder træf en Dag
sine Husfolk i dyb Samtale om Na-
boernes Levnet og Heil. En Stund
hørte han tanke herved; omstider gik han
ud, faldte en Hose med Sand, lagde
den på Skagen og tog dermed lidt
Sand i et Gad, som han bar foran sig
i Haanden. Da han kom ind igen,
så højtene forunderede paa ham og
hværgte ham til sidst, hvad han mente
med dette.

„Selsten paa min Hylg, snærede han,
er mine egne Sønder. Jeg har lagt
dem paa Noggaen, fordi jeg nærig vil se
dem; beretmod hører jeg mine Broders
Heil foran mit, fordi det foraarforer
mig Glæde at betragte dem. Men det
skalde ikke være samedes; jeg
sulde meget mere altid have mine egne
giørde et Skur i Tornerosken og podet:

Heil for Gud, for daglig at huskomme
dem og høre Gud om Tilsgivelse dertil.
Om Næsten derimod har jeg mine og
tale vel, tage alle Ting i den bedste
Menigh og overlade til Gud at domme
ham, da jeg ikke tjender hans Hjerte,
og heller ikke har Lov til at forudsætte
Regnen.

Tøllene stammede sig og sogte ejer
den Tid at afdække den stemme og syn-
lige Bagtaleselskab.

Fra Stanwood, Wash.

Søndag den 18de Aug. holdt den
lutherske Menighed her en høggeligt
Fest. Det var 25aarsfest, som føret-
bes. Været var dejligt og den store
Til. var fyldt til Trængsel.

Pastor Hartstad fra Parkland holdt
Prædiken over 1 Pet. 2, 4-9, om den
Kre, som Herren har tildekt denne
Menigh d.

1. Hvori denne Kre bestaaer.
2. Hvem der nyder den og
3. Hvor til den skal opnunstre os.

Menighedens velovbede Kör forsløj-
nede Festen ved flere hertige Sange.
Offer optoges. Dets Anvendelse be-
stemmes af Menigheden.

Efter endt Gudstjeneste begav hele
Forsamlingen sig paa Kvindernes
Indbydelse til Menighedens Stolehus
ved Prestegaarden, hvor rigt dækkede
Bord tilfredsstillede Legemets Træng-
til Bedrælværelse.

Efter at alle var blevne vel forsynede,
talte Pastorerne Jørgenien og
Jørgen om en Del af sine Oplevelser
og Gulbrandsen om Religionsskolen.
Forst derimod Alsenen bød man Far-
vel og stilles.

den med ædle Roser, og senere da
Sommeren stred frem, blomstrede den
med det yndigste Rosenblad! Og Gart-
nen sagde:

„Min Glæde skydes ikke dig selv,
men det jeg indpøhede i dig.“

Nedop det saume gør Gud med de
elendige Mennesker. De kan synes
ubrugelige og uden Haab om at kunne
blive til n'get. Kristus tager dem ved
Haanden, overoser dem med sin Kjær-
lighed, løfter dem op af Smindet og
giver sit Liv i dem. Og efterhaanden
bliver de ham lige, bliver Grene paa
ham, det slygne Livets Tre.

Gjermund Osten, Harmony.... 1.75
T. A. Harstad, Harmony..... 1.00
Tolles Santerson, Harmony.... 1.00
Past. T. H. Hansen, Paxton .. 1.00

Til Abetaling paa Stolens Gjeld.

G. H. Falland, Tacoma..... \$25.00
T. Larsen,
Kasserer.

ABONNER

PAA

HEROLD.

*****
J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.
EIERE AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)
Apothekervarer, Chemikalier og Toi-
let Articles.

Ole B. Lien har mange Years Er-
faring som Apotheker, er altid til stede
og man kan der trygt stole paa at få
Recepter udfyldt med Omhyg og Re-
alitethed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

HOT COFFEE AND LUNCH Sets.

— At —

The Coffee House,

1024 Tacoma ave.. Tacoma.
CARL PETERSEN,
Prop.

Betalt for Herold.

Ole T. Olson, Nærvig, Norge	\$ .75
Mathias Olson, Olland	.50
Mrs Magrethe Stewart, Olland	.50
B. I. Kottur, Sac ed Heart	1.70
Chr. Hansen, Silverton	.50
A. S. Hoen, St. Charles	.50
Mrs. Jacob Hosford, England	.50
Mrs Morten, Eg. us	1.00
Mrs. Jas. Murphy, S. Prairie	1.00
E. Engelson, Calmar	1.00
Mrs. Karen Olsen, Urnes	.50
Amund Halvorson, Bassin	1.00
Chris. Olson, Madison	.50
M. H. Nelson, Harmonia	1.00
Eric Nyphon, Harmonia	1.75
A. Helgeland, Harmony	1.00

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. . . . . Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Kvitters
Klæder, Understøi, Overstøi, Hattet,
Støvler og Sko.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long, Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, ... \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Salger skandinaviske Kroner. General
Dampsiks og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

THE :: METROPOLITAN BANK ::

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Aaben daglig fra kl. 10. til 8.
Lørdag fra kl. 10. til 12.

P. V. Cassar.
W. W. Goss.
W. W. Selvig.
J. D. Vanderbilt.

President.
Vice President.
Cashier
Asst Cashier.

4 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Anden
ningher paa alle Sted i Europa. De Skandinaviske og det vestre Sydgr. tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

Vor Frelsers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J. og 17th St.

TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,

Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

—

Søndag 9:30 A. M. . . . . Søndags-
skole.

" 11 A. M. . . . . Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. . . . . Aftensang.
Onsdag 8 P. M. . . . . Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. . . . . Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedene, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag El. m
i Maanedene, Kvindesforening.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 81.

TACOMA, ... WASH.

Student- Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. . . . . Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udvalg af skandinaviske
Bøger og Tidsskrifter. Vi ere Agenter
for Bøger udgivne af Lutheran
Publishing House, Decorah, Ia.

Billed- og Daabssatser altid paa
Lager.

Specielle Priser til Søndagsstoler
og Universiteter.

13 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candleage.

Crown and Bridge Work a Specialty

Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

50 YEARS'
EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may
quickly ascertain our opinion free whether an
invention is probably patentable. Communications
are strictly confidential. Handbook on Patents
sent free. Oldest agency for securing patents.
Patents taken through Munro & Co. receive
special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest cir-
culation of any scientific journal. Terms, \$3 a
year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & CO., 361 Broadway, New York
Branch Office, 65 F St., Washington, D. C.

J. M. Arntson,
North Sagfører.
Notary Public.

Udsædiger alle lovlige Dokumenter
osm. Etjsber, Kontroller, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, ... WASH.

Abonnenter paa "Herold" ønskes
nu 50cts om Aaret.

Parkland-Nyheder.

Kvindeforeningen holder sit næste Møde hos Mrs. Greibrok.

* * *

Pastor N. P. Xavier bearer os for nærværende med et opmuntrende Besøg.

* * *

Mr. A. Aanonsen med Familie er flyttet fra Greibrok til Mr. Losnes's Hus, som han kjøbte af Robinson.

* * *

Prof. N. J. Hong er netop kommen tilbage fra Point Roberts, hvor han besøgte flere af Skolens forrige Disciple. En af dem nemlig Mr. I. Waage er Overopsynsmænd for Alaska Packing Associations Fiskerier her paa Sundet.

* * *

For nogle Dage siden fik vi et behageligt Besøg af den velkjente og driftige danske Bogtrykker og Bladudgiver Hr. C. Rasmussen fra Minneapolis, Minn.

Som et meget prisværdigt Træk ved denne erfarte Forretningemand maa vi tage os den Frihed at fremhæve, at han ikke er Medlem af noget hemmeligt Selskab.

Fra andre Kanter.

Forleden Onsdag blev Kandidat O. J. Ordal ordineret i Whatcom til Past. Lanes Hjalpepræst.

* * *

En af vores Disciple I. Durham, som først holdt Skole i Tacoma er nu i Arlington og holder Religionsskole der.

* * *

Tærskningen er legyndt i det østlige Washington og Idaho. Grølen siges at være bedre og rigere end man havde ventet.

* * *

I Snohomish skede nylig et Sammenstød paa Seattle og Internationalbanen, idet nogle Fræt vogne kom løs og for mod en "Graveltrain." To Mand led Skade.

* * *

Det største Afghanshilledes i Verden er det japanske Gudebillede Dia-Buten. Det er 50 Fod højt og er lavet af Kobber, Tin, Bronze og Guld. I over 1200 Aar har det været Gjenstand for Tilbedelse.

En stor Ulykke skede forleden Uge i Nærheden af Juneau, Alaska, idet den store Dampbaad Islander, som bragte omrent 150 Mennesker fra Skaguay til Vancouver, stødte paa et Ishberg og sank inden en halv Time. Omkring et halvt hundrede Mennesker mistede Livet.

* * *

Schaffer, Formanden for Arbeiderforeningerne, som nu gaar ledige paa Streik er syg, haardt medtagen af at saamange Lokalforeninger ikke vil adlyde hans Befaling om at streike. I Syd Chicago og Joliet er der nemlig flere Foreninger, som besluttede ikke at bryde sine Kontrakter med sine Arbeidsgivere. Herover er andre Søsterforeninger blevne forbitrede og har satte Resolutioner om, at de er uværdige til Foreningens Anerkendelse og Understøttelse.

* * *

Der tales om, at Great Northern R. R. Co. tanker paa at føre sine Jernbanetog med Elektricitet som Drivskraft paa Cascade-afdelingen. Først var det Tanken kun at bringe alle Tog ved Elektricitet gjennem den 3 Mil lange Tunnel gjennem Cascadebjergene. Men i den senere Tid har man virkelig tænkt alvorligt paa at føre Togene med denne Kraft maaske helt fra Everett til Wenatchee, en Strækning af omrent 150 Mil. Paa begge Sider af Fjeldene er der overslodig Vandkraft til Opnaaelsen af dette Øimed.

* * *

Et eiendommeligt Fund, der har sat Videnskabsmand i den mest fortvilede Forundring, er blevet gjort nær Glenwood, Wis. Fundet bestaar i en Mynt, der skriver sig lige fra den romerske Keiser Trojans Tid. Trojandøje som bekjendt i Aaret 117 efter Kristus. Det Spørgsmaal, som Videnskaben nu grubliserer over i afmægtig Forbauselse er, hvordan i al Verden deune Mynt kan være kommet til Wisconsin. At den er ægte og virkelig skriver sig fra den romerske Keisertid synes der ingen Tvil at være om, da Keiser Trojans Billed og Navn aldeles tydeligt staar at læse paa Pengestykket, trods det blev fundet 20 Fod under Jorden og maa have henligget der en ganske anseelig lang Tid.

* * *

Dr bedste Læger ere Dr. Maadrholm, Dr. Sindero og Dr. Godt-Hansen, op mangen en godhænglig Bonde er i Kur hos alle disse Herrer.

ABONNER

PAA

"HEROLD."

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Pacific Lutheran Academy begynder sit syvende Stoleaar den 1ste Oktober. Skolen tilbyder de følgende Kursus:

I. "Preparatory Course," der i den væsentligste hovedsak til 7de, 8de og 9de Grade i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afsat for unge Elever samt andre, der staar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa "Common" Skolen. Til Optagelse i dette Kursus træves ingen Eksam.

II. "Normal Course" paa to Aar. Dette indebefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse krævs, at Bedkommende skal være vel hjemme i de almindelige "Common" Skole Fag. Graduerter fra vores "Preparatory Course" eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Eksam.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saaledie "College Preparatory" Kursus, hvortaa tre Aar:

a) "Classical College Preparatory Course," der indebefatter alle de Fag, som træves til Optagelse ved et Classical College.

b) "English Scientific College Preparatory Course" indebefatter alle Fag, der træves til Optagelse ved en saaledie "School of Science."

c) "Luther College Preparatory Course," der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det norske Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afsat for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre nævnte Kursus kræves, at Bedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa "Common" Skolen. Disciple, der staar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vores "Preparatory Course," der er særlig indrettet for saadane.

IV. "Commercial Course" er særlig i indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Hurtigslift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette Kursus paa et Aar.

V. Ved siden af de allerede nævnte Kursus er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Piano, Orgel og Sang.

Igennem Høsterminen vil der undervises i følgende Fag: Engelske Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Norsk, Læsning og Grammatik, Thys, Latin, Græst, Physiologi, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Extrklasser for Nykommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Extrklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er i stand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saabancne kan komme ind senere og slutt ejig til de klasser som er i Gang.

Stoleaaret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maaneder. I Stolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplyst og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Værernes tilsyn drevet en saaledt "Boarding Club". Paa denne Maade har de staffet sig god, sund kost til dens virkelige Kostende. Saaledes var Gjennemsnitssprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgiften for Skole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer da Boger og Bast. De nødvendige Boger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan faa sin Bast udført paa meget rimelige Villor. Hver Disciple erlægger \$2.00 om Aret for Logis tilsyn.

Det kan desfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gjennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Denne indebefatter da høede Skole, Kost, Værelsyn, Logis, Boger og Bast. For Matader og nærmere Oplysninger henderde man sig til Skolens Bestyrer.

M. J. Hong,
Parkland, Mn.